

FILOSOFIJOS SEKCIJOS VADOVO ŽANGINIS ŽODIS

Nuoširdžiai dėkoduojame L. K. M. Akademijos pirmininkui ir Centro valdybai už pasitikėjimą suorganizuoti Filosofijos sekcijai ir jai vadovauti, skelbiu, kad ši sekcija dabar pradeda savo darbą ir noriai jungiasi VIII-jo Akademijos Suvažiavimo veiklai.

Pasinaudodamas sekcijos vadovo teisėmis ir privilegijomis, noriu padaryti trumpą vadinamąjį pranešimą, nes suprantu, kad mano pareiga yra pristatyti Filosofijos sekcijos prelegentus, aptarti jų orientaciją ir charakterizuoti visos sekcijos paskaitų bendrąjį vardiklį.

Pirma. Labai apgailestauju, kad Suvažiavimą negalėjo atvykti Dr. Vincas Vyšniauskas, kurį laiką vienu iš kryptingiausių mūsų jaunosios kartos mokytojų ir rašytojų. Turėdamas atšaukti jį paskaitai, vis atsiprašau už neįvykusią programos pakeitimą ir jos sutrumpėjimą.

Antra. Visi šios sekcijos paskaitininkai yra gimę Lietuvoje, praleidę vaikystę nepriklausomoje tėvynėje, mat tremties gyvenimą ir patyrę nelengvą ateivio našumą. Visi jie yra gana gerai susipažinę su Šalkauskio, Kuraišio, Maceinos ir Girniaus darbais. Taigi, galime pasidžiaugti, kad mūsų prelegentai, nors ir gyvendami užsienyje, laiduoja ir garantuoja lietuviškosios minties tęsimą.

Trečia. Negaliu šios sekcijos dalyvius pavadinti filosofais, nes šis titulas, man regis, priklauso tik tiems, kurie filosofijai praturtino ir šią discipliną pastatė į pirmą planą. Tačiau negaliu juos pavadinti nei diletantais, nes savo išsimokslinimu, kurį ir profesiniu darbu universitetuose jie išsiskiria iš paprastų filosofijos mokytojų.

Ketvirta. Visi šios sekcijos paskaitų bendrasis vardiklis yra žmogaus klausimas. Spėjau, kad šis klausimas nebūtinai rimas kaip problema, kuri būtų galima išspręsti, bet kaip paslaptis, kuri bus mąstoma bent truputį nušviesti.

Penkta. Reikia pastebėti, kad visuose šios sekcijos prelegentuose slypi gilokas istoriškumo pajautimas. Manau, kad jie visi vengs analizuoti ir formuluoti vieną savo patirtį, bet sieks užmegsti pokalbį su praeities mokytojais. Štai kodėl šioje sesijoje

gird sime vardus, kurie daugeliui yra mažai reikšmingi ir kuri skelbiamos tiesos daugeliui atrodys mažai aktualios.

Šešta. Šios sekcijos paskaitininkams sunkoka prisipažinti, kad lietuviškosios minties ugdymui jie nėra pilnai atsidėję. Jie yra lyg tie kariai, kuriems tenka vesti kovą dviejuose frontuose. Norėčiau prie šio prisipažinimo prijungti vieną paprastą epigramą, kuri, manau, pasakys daugiau negu ilgokas aiškinimas :

Savo mintis, tiktai pribėgdamas, lietuviškai pinu.

Tačiau jau išu — neveltui gyvenu !